

میکروفاسیس‌ها و محیط‌های رسوبی سازند کژدمی در شمال شیراز (کوه سید محمد)

مهناز پروانه‌نژاد شیرازی^{*}، محمد بهرامی^۲ و سکینه قائدی کیا^۳

۱- ۲ و ۳- گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، صندوق پستی ۳۶۹۷-۱۹۳۹۵، تهران، ایران

* mahnaz402002@yahoo.com

پذیرش: ۹۴/۳/۱۶ دریافت: ۹۳/۸/۲۷

چکیده

سازند کژدمی که در بخش زیرین گروه بنگستان جا دارد و گاهی آن را سازند عباد نیز اطلاق می‌کردد. برش مورد مطالعه در زون زاگرس چین‌خورده در شمال شیراز جای دارد. کوه سید محمد در مرودشت (شمال شیراز) واقع شده است. ضخامت سازند کژدمی در مقطع مورد مطالعه، ۱۳۶/۵ متر می‌باشد. مرز پایینی سازند کژدمی، با سازند داریان فرسایش یافته و با اکسید آهن همراه است و مرز بالایی با سازند سروک تدریجی می‌باشد. مشاهدات صحرایی و پتروگرافی نهشته‌های سازند کژدمی به شناسایی ۸ ریزرساره کربناته و ۴ کمریند رساره‌ای پهنه جزء و مدى (مادستون دولومیتی)، لاغون (بایوکلاستیک و کستون، بایوکلاستیک پلئوئیال و کستون، اینترکلاستیک بایوکلاستیک اریتولینا و کستون، بایوکلاستیک اریتولینا و کستون / پکستون)، رساره شول (بایوکلاستیک پلئوئیال پکستون / گرینستون)، رساره دریای باز (بایوکلاستیک اریتولینا و کستون / فلوتستون، پلائزیک و کستون / پکستون) منجر گردیده است. بررسی رساره‌ها در منطقه مورد مطالعه و مقایسه‌ی آن‌ها با محیط‌های رسوبی قدیمی و امروزی نشان داد که سازند کژدمی در پلتفرم کربناته از نوع رمپ نهشته شده است.

واژه‌های کلیدی: کوه سید محمد، سازند کژدمی، ریزرساره، شول، رمپ

مقدمه

طول‌های "۵۹'۵۴" و "۴۵'۰۰" و عرض‌های "۳۰°۰'۴۵" و "۳۰°۰'۵۴"

شمالی واقع شده است و از طریق جاده شیراز به اصفهان قابل دسترسی است (شکل ۱). مرز پایینی سازند کژدمی، با سازند داریان فرسایش یافته و با اکسید آهن همراه است و مرز بالایی با سازند سروک تدریجی می‌باشد. با توجه به میکروفسیل‌های شاخص موجود در برش مورد مطالعه نظیر همی‌سیکلامینا سیگالی^۱، سن سازند کژدمی، آلبین پسین - سنومانین پیشین می‌باشد که با سن ارائه شده در مقطع نمونه این سازند و همچنین با سن ارائه شده توسط [۴] و [۱] نیز مطابقت دارد.

مواد و روش‌ها

ضخامت سازند کژدمی در مقطع مورد مطالعه، حدوداً ۱۳۶/۵ متر می‌باشد که در ۳ مرحله کتابخانه‌ای، صحرایی و آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار گرفته است. در بررسی‌های صحرایی، ویژگی‌های سنگ‌شناسی و تغییرات بافتی رساره‌های سنگی مورد بررسی قرار گرفته و سپس به منظور شناسایی رساره‌ها و تفسیر محیط رسوبی، تعداد

حضوره رسوبی زاگرس در مطالعات زمین‌شناسی ایران و خاورمیانه از جایگاه مهم و ویژه‌ای برخوردار است. وجود منابع عظیم نفت و گاز، باعث گردیده است تا زاگرس، پیوسته در کانون توجهات همگان و بالاخص پژوهشگران، زمین‌شناسان صنعت نفت قرار داشته باشد. گروه بنگستان از پایین به بالا شامل کژدمی، سروک، رساره و ایلام است [۱۵]. سازند کژدمی که در بخش زیرین گروه بنگستان جا دارد و گاهی آن را سازند عباد نیز اطلاق می‌کردد [۴]. این سازند برای نخستین بار در برش نمونه تنگ گرگدار یا گرگدان واقع در بیال جنوب‌غربی کوه میش در ۷ کیلومتری شمال شرقی دوگنبدان معرفی شد و سن آن براساس میکروفسیل‌ها، آلبین - سنومانین در نظر گرفته شده است. هدف از این مطالعه، بررسی ریز رساره‌ها و تعیین محیط رسوبی سازند کژدمی در برش چینه‌شناسی کوه سید محمد است.

موقعیت جغرافیایی

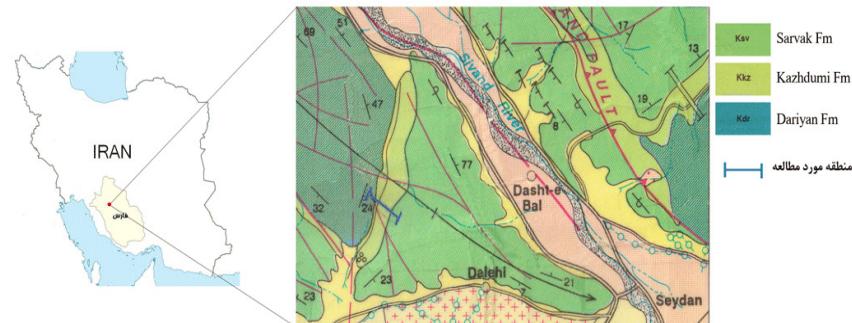
برش مورد مطالعه در زون زاگرس چین‌خورده در شمال شیراز و در کوه سید محمد با مختصات جغرافیایی بین

¹ Hemicyclammina sigali

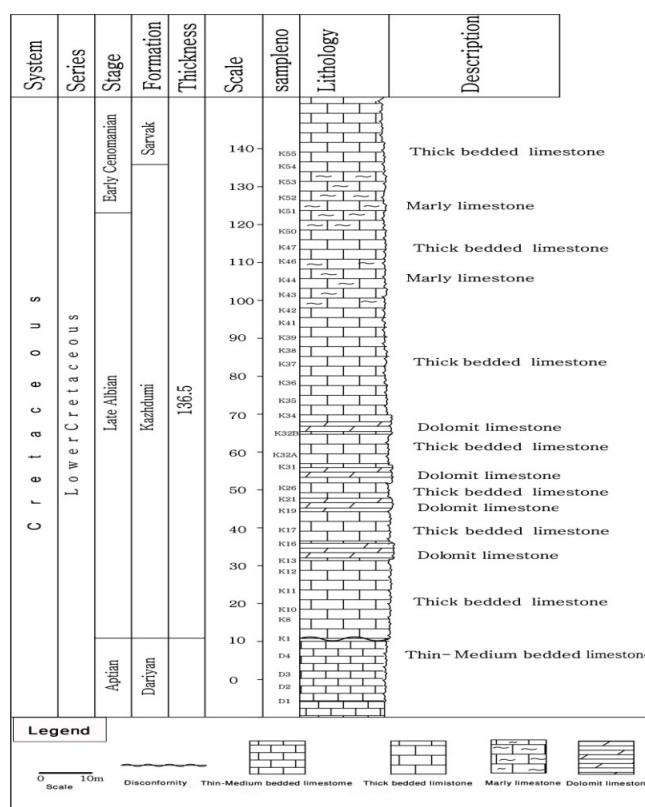
نام‌گذاری و طبقه‌بندی سنگ‌های کربناته به روش دانهام [۱۲] و توصیف میکروفارسیس‌ها و ارائهٔ محیط رسوبی بر پایهٔ نظرات ویلسون [۱۷] و فلوگل [۱۳] انجام شده است (شکل ۲).

۷۶ مقطع میکروسکوپی تهیه و مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند.

در مطالعات آزمایشگاهی (میکروسکوپی)، درصد و فراوانی عناصر تشکیل‌دهنده تعیین گردید. در این مطالعه،

شکل ۱. جایگاه زمین‌شناسی و موقعیت جغرافیایی برش مورد مطالعه 'E: ۵۲°۵۴' N: ۳۰°۰۰' (نقشه‌ی ۱:۱۰۰۰۰۰؛ اسیوند، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور)

شکل ۲. ستون چینه‌شناسی سازندکرده‌ی درکوه سید محمد در برش مورد مطالعه

۱- رخساره پهنه جزر و مدی (Tidal flat Facies)

۱-۱- میکروفاسیس T_1 : مادستون دولومیتی T_1 : Dolomitic mudstone

این میکروفاسیس سنگ آهک با بافت مادستونی است که زمینهٔ مادستونی نسبتاً روشن و فاقد هر گونهٔ فسیل بر

تجزیه و تحلیل رخساره‌ها و تعیین زیر محیط‌ها

در این مطالعه تعداد ۸ ریز‌رخساره مربوط به ۴ محیط پهنه جزر و مدی، لاغون، شول (پشت‌های زیر دریایی) و دریایی باز شناسایی شده است. این ریز رخساره‌ها از خشکی به سمت دریا عبارتند از:

L₃: Intraclastic Wackestone Bioclastic Orbitolina

این میکروfasیس سنگ‌آهک با بافت وکستونی است که ذرات اصلی تشکیل‌دهنده آن اریتولین، پلوئید و اینتراکلاستیک‌های ریز تا متوسط هستند، سایر اجزاء شامل فرامینیفرهای بنتیک با دیواره آگلوتینه و دوکفه‌های کوچک پراکنده می‌باشد. وجود پلوپید و اینتراکلاستیک شاهدی بر انرژی و گردش آب در زمان نهشت رسوبات می‌باشد و از این رو می‌توان گفت رسوبات مذکور در لاغون باز نهشته شده‌اند (شکل ۳، ۳).

۴-۲- میکروfasیس L₄: بایوکلاستیک اریتولینا وکستون / پکستون

L₄: Bioclastic Orbitolina Wackestone /Packstone

اجزای اصلی این ریزرساره شامل خرددهای اسکلتی از قبیل خار خارداران، گاستروپود و جلبک‌های سبز می‌باشد. از فرامینیفرها بنتیک، اریتولینا به مقدار زیاد حضور دارند. زمینه میکرایتی و میکرواسپارایتی است و بافت رسوبی از وکستون تا پکستون متغیر می‌باشد، جلبک‌های سبز که در منطقه جزر و مدي تا عمق ۱۵ متر حضور دارند. مشخص کننده محیط کم عمق با شوری متوسط مثل خلیج‌ها و لاغون می‌باشند [۱۱] (شکل ۴، ۴).

۳- رخساره شول (Shoal Facies)

۳-۱- میکروfasیس Sh₁: بایوکلاستیک پلوئیدال پکستون / گرینستون

Sh₁: Bioclastic Peloidal Packstone/Grainstone
این ریزرساره شامل سنگ‌آهک با بافت پکستونی تا گرینستونی است که در بردارندهی خرددهای اسکلتی همانند خار خارداران به مقدار کم می‌باشد. از دانه‌های غیر اسکلتی، پلوئیدها با جورشدگی نسبتاً خوب و فراوانی این دانه‌ها در زمینه روشن اسپارایتی از نشانه‌های بارز رسوب‌گذاری در محیط پرتحرک و متاثر از امواج و جریان‌های رفت و برگشتی یعنی محیط شول است [۱۰] (شکل ۴، ۱).

۴- رخساره دریایی باز (Open marine Facies)

۴-۱- میکروfasیس O₁: بایوکلاستیک اریتولینا وکستون / فلوتسنون

جای بنتیک و پلازیک می‌باشد، بافت مادستونی محض، فقدان فرامینیفرهای پلازیک و حتی بنتیک بیانگر نهشت رسوبات در محیط پری‌تایdal می‌باشد که قاعدهاً حضور موجودات زنده دریائی در این قسمت غیر محتمل می‌باشد [۷]. این میکروfasیس به شدت تحت تاثیر فرایندها دیاژنتیکی قرار گرفته‌اند. بلورهای کاملاً لوزی شکل دانه شکری دولومیت دانه متوسط در متن سنگ همراه با ساختمان چشم پرنده‌ای گسترش یافته‌اند که می‌توان این سنگ را ریزرساره‌ای از رخساره مادستون پری‌تایdal در نظر گرفت که متعلق به کمربند رخساره‌ای شماره ۸ ویلسون می‌باشد [۳] (شکل ۱، ۳).

۲- رخساره لاغون (Lagoon Facies)

۲-۱- میکروfasیس L₁: بایوکلاستیک وکستون

L₁: Bioclastic Wackestone

این ریزرساره شامل خرددهای اسکلتی از قبیل اسپیکول اسفنج (آهکی) که نشان‌دهندهی کاهش انرژی و جلبک سبز داسی‌کلادسه می‌باشد که در زمینه میکرایتی قرار گرفته‌اند، مقداری فراوان گل آهکی (میکریت) و نقصان سیمان در این ریزرساره، نمایانگر تهشینی در محیط‌های کم انرژی است، توسعه جلبک‌های سبز همراه با اسپیکول اسفنج آهکی دلالت بر شرایط کم‌عمق و نفوذ نور در رمپ داخلی می‌باشد [۱۷] (شکل ۳، ۳).

۲-۲- میکروfasیس L₂: بایوکلاستیک پلوئیدال وکستون

L₂: Bioclastic Peloidal Wackestone

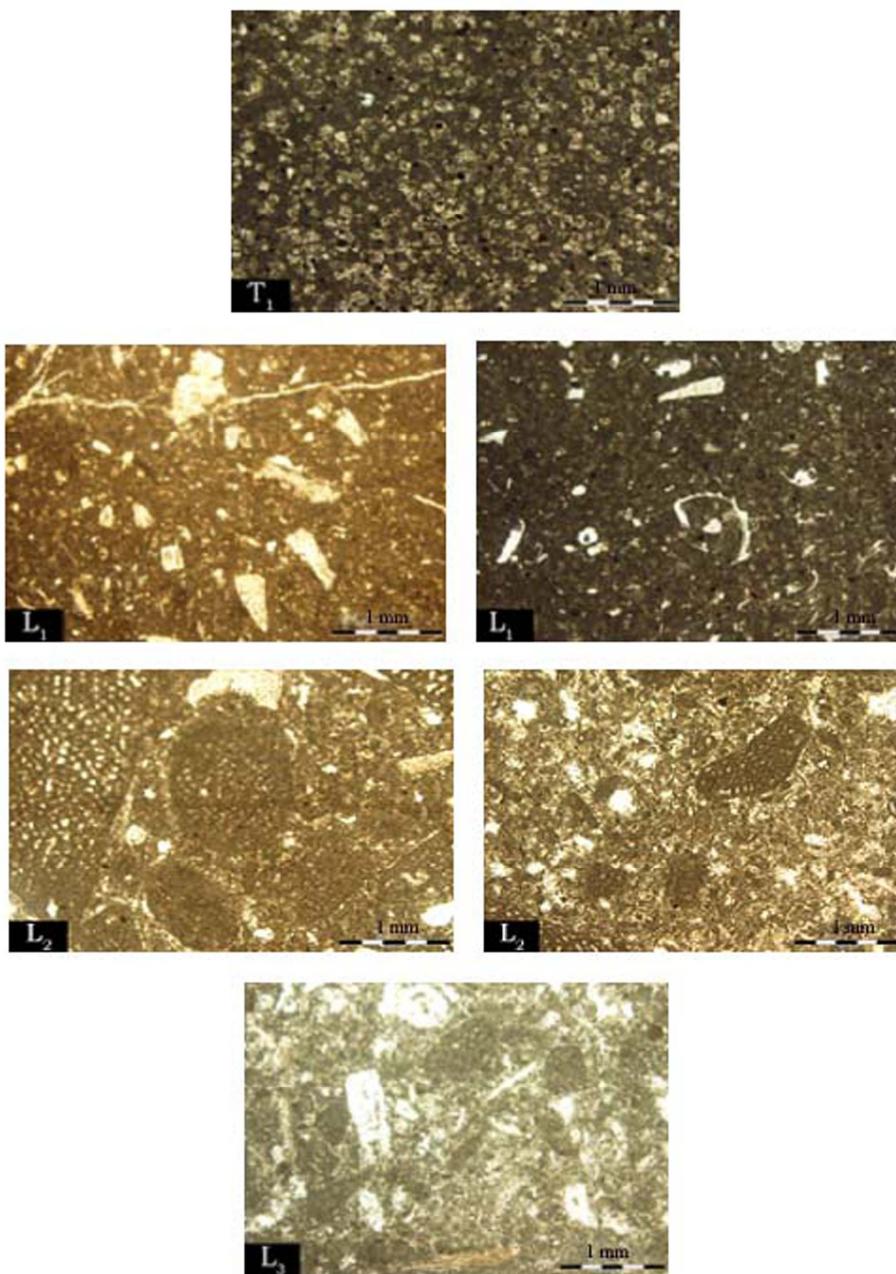
این میکروfasیس شامل سنگ‌آهک با بافت وکستونی است که اجزای اصلی تشکیل‌دهنده آن شامل پلوئید و ذرات میکرایتی شده می‌باشد سایر اجزاء شامل فرامینیفرهای بنتیک با دیواره آگلوتینه و دوکفه‌های کوچک است. ذرات دارای دانه‌بندی نسبتاً ریز و متوسط می‌باشند، وجود فرامینیفرهای میکرایتی شده و پلوئیدهای با اندازه ریز تا متوسط، عدم حضور اینتراکلاست‌ها و ذرات دانه‌درشت همچنین وجود میلیولیده شواهدی است که بیانگر نهشت رسوبات مذکور در محیط لاغون محدود می‌باشد [۱۳] (شکل ۳، ۲).

۳-۲- میکروfasیس L₃: اینتراکلاستیک بایوکلاستیک اریتولینا وکستون

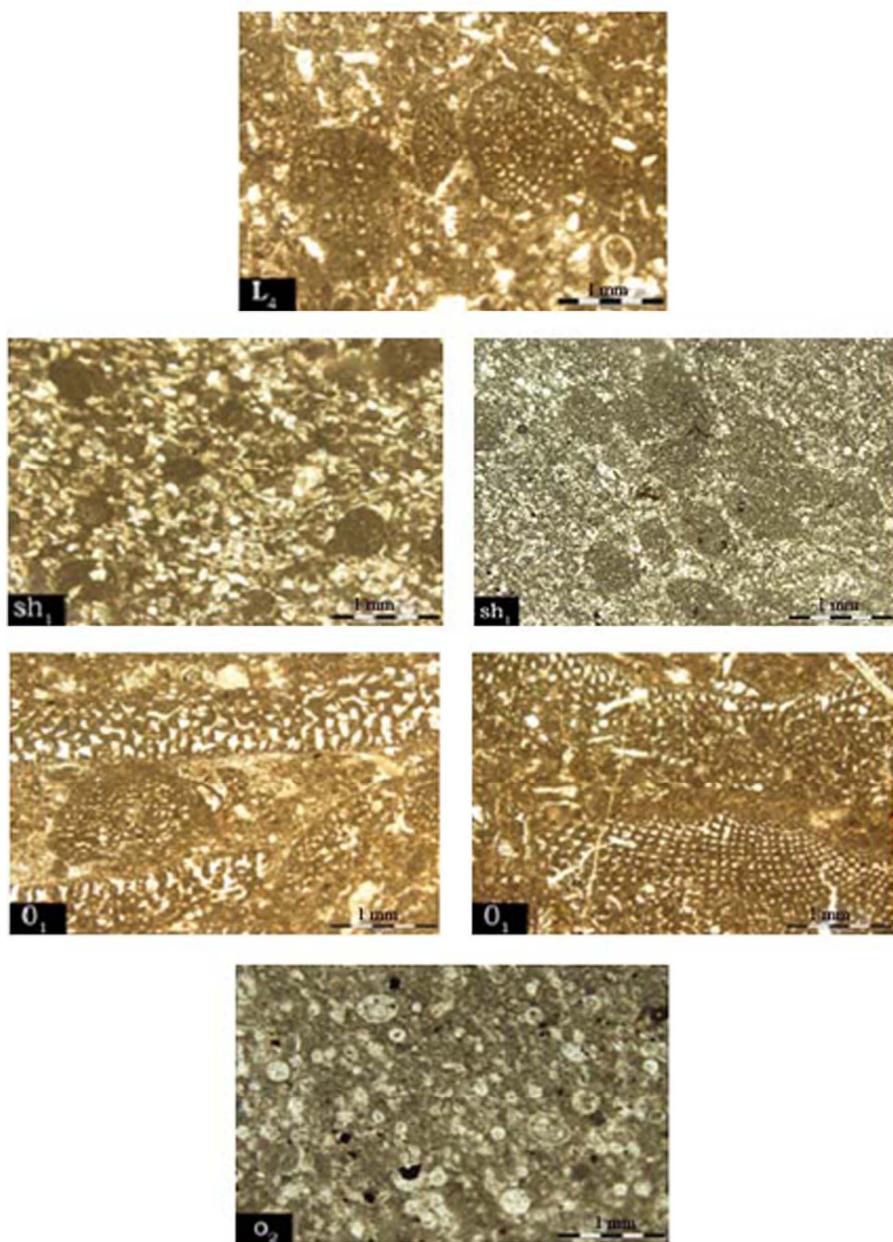
جلبک و خارپوست نشان‌دهنده‌ی شرایط دریایی باز و کم عمق می‌باشد. و در برخی نمونه‌ها پلسیپودهای نازک لایه و اسپیکول اسفنج در زمینه میکرایتی دیده می‌شود که حاکی از انرژی پایین این محیط است [۱۳، ۹، ۱۴ و ۱۵]. این ریزرساره در بخش کم عمق دریایی باز تهشین شده است (شکل ۴، O₁).

O₁: Bioclastic /Floatstone Orbitolina Wackestone

این ریزرساره شامل خرددهای اسکلتی از قبیل خارداران و خرددهای جلبک به مقدار کم می‌باشد. از فرامینیفرهای بنتیک، اربیتولینا با درصد زیادی در این ریزرساره وجود دارد. زمینه میکرایتی است و بافت رسوبی وکستون تا فلوتسنون می‌باشد. فسیل‌های موجود در این ریزرساره‌ها اربیتولین‌ها همراه با خرددهای

شکل ۳. تصاویر میکروسکوپی از ریزرساره‌های سازندگرددمی در کوه سیدمحمد: T₁: دولومادستون، L₁: بایوکلاستیک وکستون، L₂: اینترکلاستیک پلوفیدل وکستون، L₃: بایوکلاستیک بایوکلاستیک اربیتولینا وکستون

شکل ۴. تصاویر میکروسکوبی از ریزخسارهای سازند کردمی در کوه سیدمحمد: L₄: بایوکلاستیک اربیتولینا و کستون/پکستون، Sh₁: بایوکلاستیک پلؤیدال پکستون/گرینستون، O₁: بایوکلاستیک اربیتولینا و کستون/فلوتستون، O₂: پلازیک و کستون/پکستون

مدل محیط رسوبی سازند کردمی در برش چینه‌شناسی کوه سید محمد

رمپها پلتفرم‌های کربناته هستند که دارای شیب رسوبی خیلی کم (کمتر از ۱ درجه) از خط ساحلی تا کف حوضه می‌باشند. رمپ‌های هموکلینیال بدون شکستگی در نیمیرخ خود از قسمت‌های کم عمق ساحلی تا نواحی عمیق حوضه ادامه پیدا می‌کند. کمریندهای رخسارهای مقدمتا به وسیله سطوح انرژی (قاعده موج آب

۲-۴- میکروفاسیس O₂: پلازیک و کستون / پکستون

O₂: Pelagic Wackestone/Packstone

اجزاء تشکیل‌دهنده این ریزخساره، خردکهای رادیولرها و قطعات موجودات پلازیک هستند که به صورت شناور در زمینه‌ی میکراتی وجود دارند. اندازه کوچک و شناوری بایوکلاستها از یک طرف و فراوانی میکرات از طرف دیگر، دلیل بر افزایش عمق و کاهش انرژی محیط رسوبی می‌باشد (شکل ۴). (O₂).

میلیولیدها نشانگر شرایط دریایی کم‌عمق، انرژی و شدت نور بالا و غذای کافی هستند [۱۶]. هم‌چنین وجود پلوئیال گرینستون‌ها نیز بیانگر شرایط دریایی کم‌عمق و انرژی بالا می‌باشد. جلبک‌های آهکی برای شناخت محیط رسوی نقش مهمی دارند آن‌ها به علت حساسیت به نفوذ نور مشخص کننده عمق آب هستند [۶] از جمله آن‌ها جلبک سیز از نوع داسی کلاداسه آ می‌باشند که مشخص کننده محیط کم‌عمق با شوری متوسط است [۱۱]. وجود ریزخسارهای حاوی قطعات روزن‌داران پلاژیک نشان دهنده محیط رسوی دریایی باز با عمق بیشتر، انرژی کم و نور کم می‌باشد که نشان‌دهنده‌ی رسوی‌گذاری در رمپ خارجی است (شکل ۵).

نتیجه‌گیری

مطالعات میکروفاسیس‌ها و محیط‌های رسوی بر اساس بررسی‌های صحرایی و پتروگرافی سازند کردمی در برش چینه‌شناسی کوه سید محمد نشان داده است که این سازند دارای ۸ ریزخساره است که مربوط به ۴ گروه رخساره‌ای پهنه جزر و مدی، لاغون، شول و دریای باز می‌باشند و بیش‌ترین پهنا مربوط به رخساره لاغون است. با توجه به ریزخسارهای شناسایی شده و مقایسه‌ی آن‌ها با محیط‌های امروزی نشان می‌دهد که رخساره‌های سازند کردمی در منطقه مورد مطالعه در پلاتفرم کریناته از نوع رمپ (Ramp) نهشته شده‌اند. بر این اساس می‌توان موارد زیر را نتیجه‌گیری نمود:

- ۱- محیط تشكیل رسویات سازند کردمی در شمال شیراز، مربوط به بخش‌های مختلف محیط رسوی پهنه جزر و مدی، لاغون، شول و قسمت‌های کم‌عمق تا عمیق دریای باز می‌باشد.
- ۲- فقدان فرامینیفر در رخساره مادستونی بیانگر نهشت رسویات در محیط پری‌تایdal (T) می‌باشد. که قاعدهاً حضور موجودات زنده دریایی در این قسمت غیر محتمل است و تحت تأثیر فرایندهای دیاژنتیکی قرار گرفته‌اند و بلورهای دولومیت در متن سنگ نیز دیده می‌شود.
- ۳- وجود میکروفسیل‌هایی که معرف رخساره‌های لاغونی (L) می‌باشند عبارتند از: میلیولیدها بیش‌تر در مناطق لاغونی دیده می‌شوند. جلبک‌های سیز نیز بیش‌تر در مناطق لاغون دیده می‌شوند.

و هوای مطلوب و قاعده موج طوفانی)، تغییرات در توپوگرافی رمپ، انتقال مواد به وسیله طوفان‌ها، امواج جزء و مد کنترل می‌شوند. بیش‌تر طبقه‌بندی‌های رمپ دو سطح هیدرودینامیکی بحرانی را تشخیص می‌دهند: قاعده موج آب و هوای مطلوب و قاعده موج طوفانی. این مرزها می‌توانند از طریق ساختمان‌های رسوی، معیارهای ریزخسارهای و بیوتا (زندگی گیاهی و جانوری) تشخیص داده شوند و بر اساس انرژی محیطی می‌توان توزیع عناصر اسکلتی، غیر اسکلتی و گل را بیان کرد. رسویات موجود بر روی رمپ‌ها حاصل سه منشأ عمده می‌باشند که عبارتند از رسویات بر جا، رسویات نابرجا حاصل از طوفان‌ها و جریان‌های خطی در رمپ داخلی و میانی، پلاژیک‌های موجود بر روی رمپ‌های میانی و بیرونی. بر این اساس یک رمپ کریناته قابل تقسیم به سه بخش رمپ داخلی^۱، رمپ میانی^۲ و رمپ خارجی^۳ می‌باشد [۱۳].

رمپ‌های کریناته در تمام ادوار زمین‌شناسی گسترش داشته‌اند اما زمانی که ارگانیسم‌های سازند کردمی ریف حضور نداشته باشند و یا قادر به رشد نباشند، رمپ‌ها توسعه می‌باشند [۸]. با توجه به مطالعات میکروسکوپی صورت گرفته و نبود موجودات چهارچوب‌ساز و ریفساز، عدم رسویات توربیدایتی و شبیه کم حوضه‌ی محیط رسوی [۱۳] سازند کردمی در برش چینه‌شناسی کوه سید محمد یک پلتفرم کریناته کم‌عمق از نوع رمپ معروف می‌شود که رسویات این پلتفرم در چندین زیرمحیط رسوی بر جای گذاشته شده‌اند. تجمعات فسیلی در سنگ‌های آهکی می‌تواند به صورت راهنمایی در تفسیر وضیعت رسوی‌گذاری استفاده شود. موقعیت نسبی یک رخساره روی رمپ کریناته ممکن است توسط حضور، اندازه و شکل یک جنس موجود پیش‌بینی شود [۱۶]. ولی تأثیراتی نظیر حضور شرایط غیر معمول مثل (نور کم و عمق کم) و انتقال بایوکلاست‌ها به قسمت‌های پایین را نباید از نظر دور داشت. با توجه به این مطالعه می‌توان موقعیت نسبی رخساره‌های مشخص شده‌ی سازند کردمی را در منطقه‌ی مورد مطالعه بررسی نمود. در سازند کردمی در برش چینه‌شناسی کوه سید محمد، وجود فرامینیفرهایی با صدف ضخیم لایه و کوچک

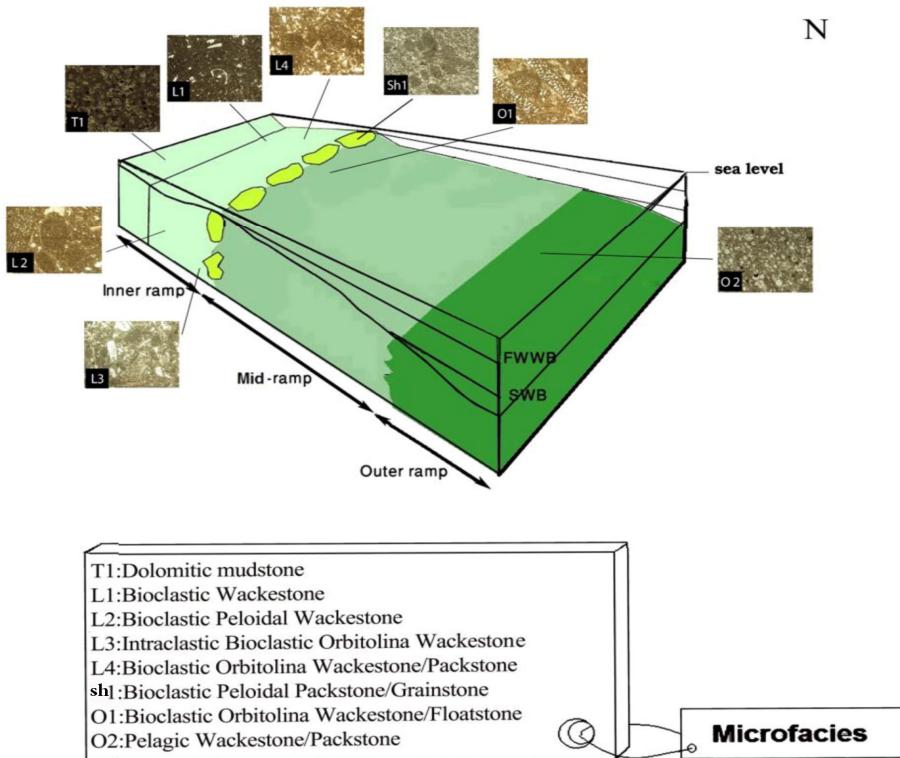
¹Inner ramp.

²Middle ramp.

³Outer ramp.

۵- اندازه کوچک و شناور بایوکلاستیک در زمینه میکریتی در رخساره دریای باز (O) دلیل بر افزایش عمق و کاهش انرژی محیط رسوبی می‌باشد.

خانواده اریتولینیده هم شاخص محیط لاغونی می‌باشد.
۴- حضور پلوئیدها گرد شده و جور شده در زمینه اسپارایتی، معرف تشکیل در رخساره شول (Sh) و محیط با انرژی بالاست.

شکل ۵. مدل رسوبی نهشت‌های سازند کزدمی در کوه سید محمد (برش مورد مطالعه)

[۴] مطیعی، ه (۱۳۷۲) چینه‌شناسی زاگرس، انتشارات سازمان زمین‌شناسی کشور، ۵۸۳ ص.

[۵] Adabe, M. H., Salehi, M. A., and Ghabeishavi, A (2010) Depositional environment, Sequence Stratigraphy and geochemistry of Lower Cretaceous Carbonates 9 Fahliyan Formation, South-west Iran, Journal Asian Earth Science, Vol: 39, p:148-160

[۶] Banner, F.T., and Simmons, M, D (1997) Calcareous algae and foraminifera as water depth indicators: an example from the Early Cretaceous carbonates of northeast Arabia In: Simmons M.D. Micropalaeontology and hydrocarbon exploration in the Middle East of Chapman & Hall publication , 418p

[۷] Bahrami, M., Sahraeian, M., Taherkhani, K (2012) Microfacies and sedimentary environments of Dalan Formation at Surmeh Mountain, Folded Zagros Zone, Southwestern Iran. International Journal of Basic and Applied Sciences, 380-389

تشکر و قدردانی

از همکاری مسئولین محترم دانشگاه پیام نور شیراز تشکر و قدردانی می‌گردد. همچنین از داوران محترم مجله یافته‌های نوین زمین‌شناسی کاربردی به خاطر نظرات ارزشمندانه قدردانی می‌شود.

منابع

- [۱] آقانباتی، ع (۱۳۸۵) زمین‌شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ۵۸۶ ص.
- [۲] خسروتهرانی، خ (۱۳۸۲) رخساره‌های کربناته و شناخت آن‌ها در میکروسکوپ، انتشارات دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، جلد اول، ۴۵۴، ۴۵۴ ص.
- [۳] خسروتهرانی، خ (۱۳۹۰) رخساره‌ای میکروسکوپی (میکروفاسیس)، انتشارات دانشگاه تهران، جلد اول، ۴۹۸ ص.

- [8] Burchette, T., P., and Wright, V., P (1992) Carbonate ramp depositional systems, *Sedimentary Geology*, No: 79, p:3-57
- [9] Bachmann, M., , and Hirsch, F (2006) Lower Cretaceous carbonate platform of the eastern levant (Galilee and Golan heights): Stratigraphy and second-order sea-level change, *Cretaceous Research*, Vol:27, p:487-512
- [10] Cluff, R.M (1984) Carbonate sand shoals in the Middle Mississippian(Valmeyeran) Salem-st, Louis-ste, Genevieve Limestone, Illinois Basin, In: Harris P.M. Carbonate sands, A core workshop, S.E.P.M, No: 5,464p
- [11] De Castro, P (1997) An approach to thin-section study of fossil Dasycladales, *Accademia Pontaniana*, 267p
- [12] Dunham, R., J (1962) Classification of carbonate rocks according to depositional texture, In: Ham W.E
- [13] Flügel, E (2004,2010) Microfacies Analysis of Limestone: Analysis, Interpretation and Application: Springer Verlag, Berlin, 976 p
- [14] Husinec, A., and Sokaci, B (2006) Early cretaceous benthic association of a shallow tropical- water platform environment (Mljet Island, southern Croatia, *Cretaceous Research* 27, 418-441)
- [15] James, G., A., and Wynd, J., G (1965) Stratigraphic Nomenclature of Iranian oil consortium agreement area, BuII, Am, Ass,Petrol,Geol, Vol.49, No.12:2182-2245
- [16] Sinclair, H., D., Sayer, Z., R., and Tucker, M, E (1998) Carbonate sedimentation during early foreland basin subsidence: The Eocene succession of the French ALPS, In: Wright V.P. and Burchette T.P. (eds), Carbonate ramps, Spec, Pub, Geol, Soc, London 149: 205-227 pp
- [17] Wilson, J., L (1975) Carbonate facies in Geologic, History: Springer verlag, Berlin, 471p
- [18] Wray, J., L (1977) Calcareous algae development in paleontology and stratigraphy, Amsterdam(Elsevier), 4, 185 p